

DOMENEC UMBERT

BALANÇ D'UNA ALLAU D'ESPECTACLES

Grec 85: La cultura no té preu

La programació del Grec 85, a Barcelona, ha estat una mostra d'efervescència cultural. Conversant amb Pep Subirós, coordinador de Cultura de l'Ajuntament, en coneixem els problemes globals

Montse Majench

Les banderes roges que inundaven el carrer d'Aragó, el passeig de Gràcia i tots els punts estratègics de Barcelona durant aquest estiu no eren un símbol d'ocupació sinó la campanya publicitària del Grec 85, un lema que enguany ha abraçat més de cent espectacles de teatre, música, cançó, dansa i cinema, des del 25 de juny fins al 25 d'agost. Han estat dos mesos d'efervescència cultural.

Una oferta tan variada és difícil de valorar globalment. Dins del Grec, cada espai és un món: el teatre grec de Montjuïc, en funció de la seva capacitat, per a dues mil persones, en principi, és destinat als grans espectacles; la Casa de la Caritat és un espai per a espectacles teatrals o de dansa que requereixen un entorn més reduït; la plaça del Rei és on es fa la cançó i la música popular; als Jardins de l'Hospital es fa música clàssica o

DOMENEC UMBERT

Milers de metres de plàstic vermell cridaven els espectadors. Baix, l'espectacle «El geni sense nom», de la Capsa Màgica.

música més minoritària, de caràcter contemporani; al Parc de la Ciutadella la programació s'ha fet conjuntament amb l'Àrea de Joventut: grans concerts de música —roc, salsa o jazz—, cinema, espectacles infantils i, dins d'una carpa de circ, espectacles per a adults que tenen un caràcter alternatiu o no convencional.

Després de repassar-ne el conjunt amb Pep Subirós, coordinador dels Serveis de Cultura de l'Ajuntament de Barcelona, ell creu que l'espai que ha funcionat millor enguany és la plaça del Rei, «on hi ha hagut, en general, una programació força coherent de cançó i de música popular contemporània, amb algunes actuacions francament magnífiques, com

les de Maria del Mar Bonet i el grup de músics tunisencs o la de Joan Bibiloni. La programació de música clàssica dels Jardins de l'Hospital, organitzada per Joventuts Musicals, també ha estat excel·lent, encara que potser no hi ha tingut l'acollida de públic que es mereixia.»

El coordinador dels Serveis de Cultura considera que el Grec 85, seguint la tradició dels darrers anys, ha fet una oferta massa grossa. «Em sembla que estem fent massa coses al mateix temps durant massa temps, és a dir, aguantar dos mesos a Barcelona cinc espais, cada nit, és molt fort. Això fa que, moltes vegades, coses ben interessants passin desapercubides. Hi ha un cert cansament, una certa dispersió, tothom no pot anar cada nit als llocs.» Pep Subirós és partidari, de cara a l'any que ve, no tant de reduir espais com de reduir el temps global de la programació del

Grec i, sobretot, de dosificar els espectacles.

Com a suport d'aquest excés de programació s'ha fet una campanya publicitària molt vistosa, però poc informativa, que situava en un mateix pla, sota la mateixa imatge del Grec, coses massa diferents. Ha estat un tipus de publicitat adreçada sobretot a aquelles persones que ja sabien el que hi anaven a buscar. De consulta, per dir-ho així, però que no aconseguia reclamar l'atenció del ciutadà despitat que no té gaire costum d'anar a veure espectacles. Tant el coordinador dels Serveis de Cultura, Pep Subirós, com el director de Serveis de Teatre, Cinema i Dinamització Cultural, Joan M. Gual, estan d'acord

tano

tano

tano

tano

tano

tano

GANDIA

que el nombre d'espectacles ha limitat la capacitat de donar-los a conèixer i que el fet de posar-ho tot dins del mateix calaix del Grec no ha estat efectiu. Es plantegen, per a l'any que ve, de fer una promoció dels espectacles més diferenciada, dirigida directament al públic que pot interessar i que atregui l'atenció dels ciutadans.

El Grec és un teatre

La secció que ha estat més castigada per la crítica dins la temporada del Grec ha estat la programació dels espectacles escènics, que s'ha fet, com en els darrers anys, sota la concepció pròpia d'un festival de teatre. Això fa que es contractin espectacles, segurament molt bons però molt minori-

CARLES FRANCESC

L'actuació de Marla del Mar Bonet fou magnífica.

taris, que només interessen un públic molt específic de teatre, com per exemple la Cia. Pupi e Fresedde, de Florència, que presentà un espectacle sobre textos de Ruzante en dialecte toscà, o el grup de teatre de Seül (Corea del Sud) Jayú, que escenificà *Bodas de Sangre*, de García Lorca en coreà. Tal com diu Pep Subirós, aquests espectacles són més adients per al Festival Internacional de Teatre de Sitges o per al Memorial Xavier Regàs, que tindrà lloc a Barcelona el proper octubre, en el nou teatre del Mercat de les Flors.

«El Grec no hauria de ser un festival de teatre —explica Pep Subirós— sinó una mostra d'espectacles interessants per al gran públic. La programació d'aquest anys no ho ha calibrat gaire bé, això.» La intenció, de cara al futur, és portar al teatre Grec bons espectacles, ja siguin d'aquí o bé de fora, que puguin interessar cada nit

dues mil persones. La Casa de la Caritat es vol mantenir com un espai més minoritari, però obrint les portes a la gent de la professió d'aquí, perquè ajudi al reviscolament del teatre de producció pròpia.

Per a Joan M. Gual, les fites del Grec 85 han estat la Companyia de Dansa de Merce Cunningham, la tornada de l'actriu Maria Casares, amb una obra de Copi, i la presència de la Núria Espert amb la seva *Salomé*. El públic va respondre bé a la crida de les grans figures, que no sempre van comptar amb el beneplàcit de la crítica. Per al director de Serveis de Teatre, la programació del Grec té un sostre molt important a tenir en compte: un pressupost fix de cent milions de pessetes. «Amb aquests diners s'han de pagar des de les despeses de totes les companyies i els grups fins a l'últim programa imprès.» Per poder comparar, va bé saber que el Festival de Teatre d'Avinyó, que dura dotze dies, té un pressupost de dos-cents cinquanta milions de pessetes.

El Grec 85 es proposa recuperar el màxim de diners invertits a través de les entrades —els espectacles i concerts tenen un preu únic de 700 pessetes, el Parc de la Ciutadella costa 500 i les sessions de cinema, els espectacles infantils i els concerts de la Banda Municipal, 150— i els abonaments. Els organitzadors tenen clar, però, que la cultura és deficitària i se la plantegen com un servei públic, com el clavegueram o l'asfaltat dels carrers, que surt dels impostos.

Grec... 86

El balanç general que pot fer-se del Grec 85, quan tot just comencen a recollir-se els metres de tela vermella que l'anunciaven, és que ha estat desigual, que hi ha hagut poc treball presentat pels professionals catalans i que la publicitat no ha arribat als interessats. Alguns espais han funcionat bé, d'altres, no tant, i es veu la necessitat d'aclarir criteris de cara a l'any vinent.

Hi ha la coincidència que l'any pròxim en farà deu que funciona el Grec. 1976 va ser l'any en què fou descobert per l'Assamblea d'actors, directors i treballadors de l'espectacle, que van recuperar aquell espai per a la ciutat. Després, l'Ajuntament va recollir-ne la proposta, i així ha estat fins ara. El Grec 86, serà, doncs, un reconeixement-homenatge a la professió teatral catalana, que tornarà a participar-hi activament.